

45

การปฏิบัติธรรม

จำเป็นสำหรับทุกคน ทุกเพศ ทุกวัย

https://dhamma01.blogspot.com/2017/06/blog-post_383.html

ถ้าเราปฏิบัติธรรมเข้าถึงดวงธรรมหรือองค์พระได้ ชีวิตจึงจะปลอดภัยจากภัยในอบาย ภัยในวิภวสงสาร เราจะมีความสุขในปัจจุบันทันทีที่เข้าถึง ไม่ต้องไปคอยภพหน้า หรือชีวิตใหม่หลังจากตายแล้ว

สุขทันทีที่เข้าถึง มีความเบิกบาน แซ่มนั่น รู้สึกเกลี้ยงเกลา เป็นอิสระแล้วก็จะเสียดายวันเวลาที่ผ่านมา รู้อย่างนี้ทำมาเสียตั้งนานแล้ว เพราะไม่เคยมีความรู้มาก่อนเลย หรือไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อนเลยว่าความสุขที่แท้จริง เกิดจากหยุดกับนิ่งนี้เอง

สิ่งที่ผ่านมาแค่ความสนุก ความเพลิน เพราะเราไม่รู้ มันก็สนุก แต่เหนื่อย เพลีย มี side effect มีผลข้างเคียง ไม่ว่าจะไปเที่ยวทะเล น้ำตก ภูเขา ไปต่างประเทศ จะดื่มเหล้าคนเดียว หรือดื่มเป็นทีม จะเล่นไพ่ เล่นการพนันหรือจะทำอะไรก็ตาม ก็เพลิดเพลินแค่ชั่วคราว ยิ่งเกี่ยวกับการพนันด้วยแล้ว ยิ่งมีความหายนะครอบงำ หัวใจตื่นเต้นขึ้นลงสูบฉีดตลอดเวลา มีได้ มีเสีย มีลุ้นระทึกใจ พอเสียทรัพย์สินก็เสียดายทรัพย์สิน แล้วคิดจะไปแก้ตัวใหม่ ก๊วนไปวนมาอยู่อย่างนี้แหละ เสียเงินเสียทอง เสียเวลา ไม่ได้ความสุขเลย

เมื่อมาเปรียบเทียบหยุดกับนิ่งแล้วต่างกันราวฟ้ากับดิน สุขที่เกิดจากใจหยุดนิ่งมันกว้างขวาง ตัวขยาย ใจขยาย สดชื่น มีชีวิตชีวา ทั้งระบบประสาทกล้ามเนื้อ ทั้งตื่นหลับฝันก็จะสดชื่น ผิวพรรณวรรณะผ่องใส

ใครเข้าใกล้ก็เยือกเย็น เหมือนเข้ามาอยู่ใต้ร่มไม้ใหญ่ รู้สึกอบอุ่นสบายใจ เป็นผู้เฒ่าก็จะเป็นผู้เฒ่าที่ลูกหลานอยากอยู่ใกล้ อยากลูบเนื้อลูบตัว จับแขนจับขา รู้สึกอบอุ่นใจที่เข้าใกล้ผู้เฒ่าอย่างนี้ ผู้เฒ่าที่มีศีล มีธรรม มีความสว่างภายใน มีดวงใส องค์พระใส ใครก็อยากเข้าใกล้ ลูกหลานก็อยากเข้าใกล้ เข้าใกล้แล้วเย็น เย็นอย่างที่คุณเฒ่าก็ยังไม่ต้องทำอะไรเลย แค่อุ่เฉย ๆ อย่างนั้น มันเกิดกระแสแห่งความเย็นแผ่ซ่านไป

ในบรรยากาศ คำพูดคำจาออกมาก็เย็น เป็นคำพูดที่ใส ๆ ฟังแล้วชื่นอก
ชื่นใจ มีกำลังใจที่จะสู้ชีวิต ที่จะทำความดี

ผู้เฒ่าก็มีที่พึ่งภายใน ไม่ต้องไปหวังพึ่งลูกพึ่งหลาน มีอาหารไปมือ ๆ
หนึ่ง มีที่อยู่เล็ก ๆ ที่นั่งที่นอนก็เพียงพอแล้ว เพราะว่าสิ่งที่ตัวอยากได้
มันมีอยู่เต็มบริบูรณ์ในดวงใจ ในองค์พระใส ๆ หรืออยู่ที่ใจที่หยุดนิ่ง
นั่นแหละ มีทุกสิ่งที่ต้องการ จนกระทั่งไม่ปรารถนาอยากจะได้สิ่งใดอีกเลย

ผู้เฒ่าก็จะอยู่อย่างไม่เจียบเหงา ไม่เศร้าสร้อย ไม่มีความรู้สึกว่
ขาดแคลนหรือต้องการอะไร อยู่ในป่าในเขาก็มีความสุข อยู่คนเดียวก็มี
ความสุข ไม่มีใครมาคุย เราก็คุยกับพระในตัวก็ได้ กายภายในก็ได้ ไม่มี
เหงา ไม่มีเศร้าสร้อยเลย

พระธรรมกายนี้แหละ จะเป็นที่พึ่งอย่างสำคัญสำหรับทุกเพศ
ทุกวัย เพราะฉะนั้นต้องพยายามปฏิบัติให้ได้นะ ต้องขยันหมั่นเพียร ทำใ้
ถูกวิธี ทำทุกวัน อย่าให้ขาดเลยแม้แต่วันเดียว สักวันหนึ่งเราจะสมหวัง
ดังใจ

3 กันยายน พ.ศ. 2545